

Preprosti skladbi sta Iv. Ocvirka „Koračnica“ za klavir in Mihe Rožanca moški zbor „V mlinu“.

Stanko Premrl budi zanimanje kakor po svojem umno zasnovanem moškem zboru „Nagrobna“, tako pred vsem po svojem kaj dobro uspelem, živo navdahnjenem „Scherzu“ za klavir.

Anton Svetek javlja v mešanem zboru „Izgubljen cvet“ vidno stremljenje po modernejšem skladanju, dober in zvočen je tudi njegov moški zbor „Vojakova ljubica“.

Dr. V. Foerster.

Koncert „Glasbene Matice“ dne 8. novembra t. l. v Ljubljani je podal reprizo svojedobno že pevanih mešanih zborov Antona Dvořáka: 149. psalm „Nova pesem Stvarnika proslavi“ ter „Te Deum“. Zasnovana sta oba zboru na efektnih smelo se razvijajočih mas glasov in orkestra in sta vsled tega mogočnega učinka. Muzikalno uzadovoljuje psalm vsekakor bolj nego Te Deum; v le-tem ubijata teatralnost začetnih in končnih delov in besedilu nasprotujoča sladkobnost srednjega dela vso nabožnost, kar krati delu vzvišenost misli. Proizvedba skladb pod vodstvom koncertnega mojstra g. Hubada je bila precizna in plastična, velikosti skladb ekvivalentna. Solistovski partiji v Te Deum sta bili poverjeni glasovno znamenitima pevcema, gospe Lilli Nordgartovi in g. Juliju Betettu. Betetto se je prav v tej skladbi izkazal pevca herojskega značaja. Mehko zaokroženost glasu in inteligenčno potenco svojo je izdatno uveljavil g. Betetto v Herzmana pesmih „Trije potniki“ in „Salome“; Karla Loeweja balada „Menih iz Pize“ in Čajkovskega „Hrepenenje“ nista bili radi lirčnosti ekvivalentni njegovemu glasovnemu materijalu. Posebno pozornost je budila Franc Schubertova simfonija v h-molu (Allegro moderato in Andante con moto), ki jo je sviral orkester „Slovenske filharmonije“. Prelestnost te nedodelane simfonije, temperamentno podane pod vodstvom g. V. Talicha, je očarala. Glasil se je orkester v baržunasti mehki, virtuozno, vprav elitno.

Dr. V. Foerster.

Slovensko gledišče. A. Drama. Dne 5. novembra smo videli prvič na našem odru Gerharda Hauptmanna komedijo v štirih dejanjih: Bobrov kožuh. Ta komedija je zaslovela širom sveta, dasi ne vemo prav zakaj. Par dobro risanih značajev in nekoliko srečno uporabljene ironije, to je vse, kar nam nudi to delo. Konec iznenadi, a ne v dobrem, ampak v slabem zmislu, ker je že afektirano enostaven. — Da je Hauptmann kot pisatelj tako velik, izvira deloma pač iz tega, da nimajo Nemci dandanes nobenega večjega!

Dne 7. novembra se je uprizoril prvič na našem odru Lud. Fuldov igrokaz v štirih dejanjih: Maškerada. Predstave nismo videli in ocenimo igro, ko se ponovi.

Dne 19. novembra je bila prva izvirna nova drama na vrsti, predstavljala se je Meškova drama v treh dejanjih: „Mati“.

Ko sem čul, da piše Meško dramo s tem naslovom, sem se razveselil, ker se mi je zdelo, da je baš Meško poklican, podati pod tem naslovom nekaj posebnega, zbal pa sem se skoro, ko mi je prišel glediški list v roke, kajti nisem si